

KÜLÖNFÉLÉK.

OLVASÓINKHOZ. Isten jóvoltából a „Keresztény Magvető“ 74-ik évfolyamát indítjuk útjára. Nehéz viszonyok között indulunk. Még súlyos megpróbáltatások várnak reánk. De Isten után reméljük, hogy a múltak viharában megedződött folyóiratunk megbírkózik a jövő megpróbáltatásaival is. Nekiünk más kívánságunk nincs, minthogy a nyomdai költségek befolyjanak olvasóinktól. Eddig is az egyházszertet és vallásos buzgóság élte e lapot. Ma sem üzleti vállalkozás. Belőle senkinek egy fillér jövedelme sincsen. Bármennyire emelkednek napról-napra a papírárak és nyomdai költségek, mi mégis megmaradunk a régi előfizetések mellett. De arra kérjük olvasóinkat, hogy azt minden külön szorgalmazás nélkül beküldeni szíveskedjenek.

Szerkesztőség.

ÚJ TEOLÓGIAI MAGANTANÁR. Lőrinczy Géza volt bukaresti lelkész, miután a bécsi döntés következtében hívei nagy részben elhagyták a román fővárost, felszámolta egyházközségét, ahol éveken át lelkes missziói munkát végzett, s maga is visszatért hazánkba. Itt tovább folytatta korábban megkezdett tudományos munkásságát s f. év január 28-án az újszövetségi szakcsoport tárgyaiból teológiai tanári vizsgát tett. Gratulálunk fiatal lelkész-társunknak s neki még sok sikert kívánunk. Most egyelőre arra kapott püspöki megbízást, hogy Nagybánya és vidékére telepedett híveket felkeresse, összeírja és pásztorolja.

SZABÉDI SZÉKELY LÁSZLÓ KITÜNTETÉSE. A fiatal erdélyi költő, aki az U. Irod. Társ.-nak is tagja, abban a kitüntetésben részesült, hogy a Baumgarten irodalmi alapítványból 2000 pengő jutalmat kapott. Örvendünk e szép kitüntetésnek s a fiatal költőnek még sok szép sikert kívánunk.

FELHÍVÁS A KERESZTÚRI VÉNDIÁKOKHOZ. A keresztúri Alma Mater szól Hozzátok az új idők új kívánalmai szerint. Az Alma Mater annaleszei hálás elismeréssel bizonyítják, hogy Ti a román megszállás idején példa nélkül álló szeretettel és áldozatkészséggel tartottátok meg a székelykeresztúri Alma Matert és nagyszerűen támogattátok a székely-unitárius ifjúságot tanulásában. Éppen ezért most is teljes bizalommal és jóreménységgel kérjük a keresztúri vendiákokat, hogy a Berde-Bizottság nagyszerű akciója keretében egy új, erős nemzedék nevelése érdekében minden jó keresztúri vendiák hozza

meg tehetsége szerint a maga áldozatát és a Székelykeresztúri Gimnázium Igazgatóságához küldje el a Berde-Bizottság céljaira szánt adományát. Egy székely diák évi tanulmányi költsége 600 pengő. Intézetünk ma is a székely unitáriusság védőbástyája. hogy benne minél több erős ifjú harcost nevelhessünk, segítsétek mindnyájan anyagi erőtökhöz képest a Berde-Bizottságot. Támogassuk mindannyian ezt a nagyszerű nemzet-nevelő célzatú mozgalmat. Jelszavunk legyen: kétszer ad, ki gyorsan ad. Székelykeresztúr, 1942. január havában. A Berde-Bizottság keresztúri csoportja nevében: *Péter Lajos* gimn. tanár, vándiák.

LÁSZLÓ GYULA a kolozsvári főgimnáziumunk ny. tornatanára 1942. január 31-én, 78 éves korában meghalt. Sportkörökben általános ismeretségnek örvendett, ki nemcsak a gyakorlatban, hanem irdalmilag is szolgált a testnevelés ügyét. Mindenkit lebilincselő, előzékeny modorával és szivességével általános közbecsülésnek örvendett. A kolozsvári főgimnáziumnak torna-csapatát több versenyen győzelemre vezette, melynek bizonyossága az a Vándor-lobogó, amelyet ma is szeretettel őriz intézetünk. Ezenkívül a leghűségesebb férj, áldott lelkű édesapa és nagyapa a családban, ahol a hála és kegyelet örzi drága emlékét. Neve és emléke élni fog barátai, tanítványai szívében és az intézet történetében. Legyen csendes nyugalma.

GYÁSZHIREK. *László János* ny. államvasúti főfelügyelő, a budapesti unitárius egyházközség tb. presbitere 1941. dec. 30-án 70 éves korában Budapesten elhunyt. Az ősi székely unitárius talajból kinőtt, testben és lélekben erős férfi hőiesen küzdött az élet viharával, míg a halál szele hirtelen ledöntötte. Pihenése legyen csendes. — *Balázs Andrásné sz. Balogh Ilona*, Balázs András székelyderzsi lelkész felesége élete 61-ik, házassága 38-ik évében 1941 dec. 18-án elhunyt. Egy nemesen munkálkodó, melegen szerető, igaz keresztény lelkületű nő távozott az élők sorából. Teljesítette az ígét: „Munkálkodjatok, amíg nappal van...” Kincse volt: „az igaz szeretet, mely nem fogy el soha.” Nyugalma legyen csendes. — *Tanka Károly* volt kövendi birtokos, az aranyostordai Unitárius Egyházkör felügyelő gondnoka 1942 január hó 7-én kolozsvári lakásán hirtelen elhunyt. Nemeslelkű, melegszívű magyar férfiú volt. Szerette a földet, hazáját, az embereket és az életet. Ahítattal tudott zsoldárt énekelni és imádkozni. A küzdelemben elfáradt, számára az élet láthatára beborult s most örökidőkre pihenni tért. Pihenjen csendesen.

Szerkesztésért felel: **Vári Albert.**

Felelős kiadó: **P. Szentmártoni Kálmán.**

„Pallas” könyvnyomda Kolozsvárt, Bólyai-utca 7. sz. Telefon: 11-58.

Felelős vezető: **Kahlfürst Imre.**